

ikke indeholdt et Paabud om, at enhver Smørproducent skulde bruge det foreslaaede Nationalmærke. Men det forekommer mig, at paa det Punkt er selve Forslaget saa tydeligt, som det kan forlanges. Det indeholder ikke et Paabud, men kun Bestemmelser om Mærket som fakultatib. Naar det ærede Medlem i øvrigt vilde føre os tilbage til den gamle Smørcampagne, vil jeg dertil kun sige dette, at det synes mig, at der for enhver, som vil tænke sig om, er en væsentlig Forskel paa at ville forbyde et Næringsmiddels Brug, skønt mange i Landet ønske at bruge det, og saa at forelægge et Forslag, som kun gaar ud paa at forlange, at en Vare skal føre det Navn, der virkelig tilkommer den. Naar det ærede Medlem glædede sig over, at vi nu fra vor Side og særlig jeg havde vist Interesse for Landbruget, saa ved det ærede Medlem jo meget vel, at i de Aar, hvori vi have siddet sammen i dette Ting, have vi ofte talt om Landbrugets Interesser og været enige i, at det galdt om at varetage disse, og naar det ærede Medlem paaberaabte sig det ærede Medlem fra Julebjerg (H. Hanjen), maa jeg erindre det ærede Medlem fra Ribe om, at han jo tidligere særlig har betonet, at Landbrugets Interesse varetog vi først og fremmest, naar vi gjorde Front mod adskillige moderne socialistiske Tendenser; jeg tror derfor ikke, at det ærede Medlem paa det Punkt skulde paaberaabe sig det ærede Medlem fra Julebjerg. Der er en temmelig afgjort Mod sætning mellem det ærede Medlems Standpunkt og det andet ærede Medlems Opfattelse af, hvorledes dansk Landbrug bedst værnes. Jeg er enig med det ærede Medlem fra Julebjerg paa dette Punkt, ikke med det ærede Medlem fra Ribe.

De Indvendinger, der ere fremkomne mod Forslaget, falde i to temmelig forskellige Klasser. Man er fra en Side, saa vidt jeg har kunnet se, principielt mod at gøre noget for at forhindre den Trafik, at fremmed Smør eksporteres herfra som dansk Smør. Naar det blev sagt af den ærede Minister, at dette ikke fandt Sted nu, er jeg dog bange for, at denne Benægtelse grunder sig paa et ikke fuldt tilforladeligt Kendskab til de virkelige Forhold. Jeg vil blot her anføre, hvad „Smørtidende“, som maa antages at være ret godt bekendt med Smørhandelen i Danmark, skriver i sit Nummer for den 9de Oktober d. A. Det hedder her, „at i alt Fald for store og hæderlige Forretningsfolks Vedkommende“ finder ikke den omhandlede Trafik Sted, at fremmed Smør eksporteres som dansk Produkt. Utsaa selve „Smør-

tidende“ tør ikke saa bestemt som den ærede Minister benægte, at denne Trafik finder Sted. Men hvordan end dette forholder sig, maa Børgten lægges derpaa, at man i England, paa Hovedmarkedet for det danske Smør, har den Mistanke, at der herfra eksporteres fremmed Smør som dansk. Jeg har set i engelske Blade Bemærkninger om, at vor Agent eller Konsulent i England, hellere end at være saa ivrig med at skride ind mod det irste Smør, der sælges som dansk, skulde vende sine Øjne mod København og skaffe Garanti for, at der ikke herfra blev udført svensk, russisk eller finsk Smør som dansk. Naar dette er det faktiske Forhold, er der aabenbart al Grund for os til at sige Tilstanden ændret. Fra en vis Side her i Salen synes man imidlertid principielt at være Modstander af, at der træffes Bestemmelser, som værne os imod, at der herfra kan udføres fremmed Smør som dansk. Saa vidt jeg forstod det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds (Hage), var hans Standpunkt netop dette. Han fandt Tilstanden, saaledes som den nu er, ganske fortreffelig; han minde os om det engelske Ord, „at naar en Ting gaar godt, skal man ikke pille for meget ved den“; der var intet at klage over angaaende vor Smørhandel; alt gik, som man kunde ønske det. Han talte smukt og anerkendende om det svenske Smør; var det virkelig hans Mening, at denne Trafik burde fortsættes, at svensk eller andet fremmed Smør uhindret eksporteres som dansk? Jeg maatte forstaa ham saaledes, men hvis det er rigtigt, vil den ærede Indenrigsministers eget Forslag kunne tjene ham til fornøden Smødegaaelse. Den højtærede Minister, som tidligere ikke har villet røre ved denne Sag, er nemlig nu efterhaanden kommen til den Erkendelse, at det er nødvendigt, at vi gøre noget for at forhindre Trafikken med falske eller urigtige Varebetegnelser. Jeg tør ikke lægge Beslag paa det høje Tings Tid for at imødegaa alle de Bemærkninger og Indvendinger, som det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds fremkom med; jeg anser det heller ikke for fornødent. Jeg skal kun dvæle lidt ved enkelte af dem. For Eksempel, naar han mente, at der er fint svensk Smør, der er lige saa godt som dansk Smør, saa vil jeg ikke bestride, at der paa en eller anden svensk Herregaard kan produceres lige saa godt Smør som her i Danmark; men Hovedsagen er dog, om der gennemgaaende i Sverige produceres Smør, som vi ere tjente med at saa udført fra København som dansk Vare, og da tror jeg rigtig nok, vi ikke overburdere vore egne Varer, naar vi paastaa, at der forholdsvis og